

معرفی و نحوه مدیریت گیاهان سمی در جهت جلوگیری از مسمومیت دامها در منطقه بیلاقی شرق مازندران

محمد اکبرزاده، عضو هیأت علمی مرکز تحقیقات منابع طبیعی و امور دام مازندران

چکیده:

وجود نباتات سمی در مراتع یکی از مسائل مهم مرتعداری می‌باشد که باستی بدان توجه فراوان نمود. در اثر چرای مفرط و بی‌رویه‌ای که در کلیه مراتع کشور صورت می‌گیرد اکثر نباتات مفید فرصت تکثیر نیافته و به تدریج از بین می‌روند و با از بین رفتن آنها گیاهان کم ارزش و سمی جایگزین شده و این گیاهان به واسطه داشتن ترکیبیایی نظیر آلکالوئیدها، گلیکوزیدها . . . باعث مسمومیت و مرگ دامها می‌گردند. برای نیل به اهدافی مانند شناسایی گیاهان سمی، ترکیبیای آنها، پراکنش و در راستای انتخاب نحوه مدیریت آنها، تحقیقی در مراتع بیلاقی شرق استان با وسعتی بالغ بر ۵۰۰۰ هکتار، با دارا بودن اقلیم نیمه‌خشک که متأثر از اقلیم استانهای سمنان و گلستان می‌باشد، صورت گرفته است.

در جهت این تحقیق، ابتدا پس از تفکیک تیپهای گیاهی براساس روش فلوریستیک-فیزیونومیک، براساس منابع موجود ترکیبیای گیاهان سمی و نوع دام حساس به آنها مشخص، و با استفاده از ترانسکت-کوادرات، درصد پوشش، انبوهی و فراوانی گونه‌های سمی تعیین و نقشه پراکنش آنها ترسیم گردیده است. همچنین از مراحل فنلولژی گونه‌های سمی یاد داشت‌برداری بعمل آمده و سرانجام نحوه مدیریت

گیاهان سمی در تیپهای گیاهی منطقه با توجه به نوع دام، نوع پوشش گیاهی و ... معرفی شده است.

براساس نتایج بدست آمده از پژوهش اخیر، هفت تیپ عمدۀ گیاهی با استفاده از روش فلوریستیک-فیزیونومیک بالغ بر ۵۴ گونه سمی از ۲۴ خانواده و ۴۲ جنس شناسایی و نفکیک گردیده اند. تعداد هشت گونه از خانواده *Labiatae*، شش گونه از خانواده *Scrophulariaceae*، پنج گونه از خانواده *Compositae*، چهار گونه از خانواده *Ranunculaceae* سه گونه از خانواده *Papaveraceae* دو گونه از خانواده *Boraginaceae* و بقیه از خانواده‌های مختلف می‌باشند.

همچنین پس از تعیین پراکنش گیاهان سمی، تعدادی از مهمترین این گونه‌ها که پراکنش به‌نسبت زیادی در منطقه داشتند عبارتند از:

Acantholimon pterostegium, *Astragalus gossypinus*, *Phlomis cancelata*,
Salvia aethiopsis, *Verbascum thapsus*, *Euphorbia cheiradenia*.

با توجه به بررسیهای بعمل آمده ترکیبیهای سمی موجود در گیاهان منطقه از گروه آلالکالوئیدها، گلیکوزیدها، ساپونینها، اسید پروپیک و ... بوده که با شناسایی ترکیبیهای سمی و اطلاع از مراحل فنولوژی گونه‌ها، می‌توان نحوه مدیریت صحیح گیاهان سمی را با توجه به نوع دام حساس به ترکیبیهای سمی (به‌طور عموم آلالکالوئیدها و اسیدهای آلی برای گاو، سمی بوده و گلیکوزیدها و ساپونینها برای گوسفندان سمی هستند)، زمان استفاده از گیاه سمی (بعضی از نباتات در تمام مراحل رویشی سمی بوده و برخی فقط در مرحله سبز بودن سمی هستند)، جلوگیری از چرای زودرس و مفرط در مرتع و ... انتخاب نمود.

واژه‌های کلیدی:

گیاهان سمی، مسمومیت، آلالکالوئیدها، ساپونینها و گلیکوزیدها.

مقدمه:

وجود نباتات سمی در مراتع یکی از مسائل مهم مرتعداری می‌باشد که بایستی بدان توجه فراوان نمود. گیاهان سمی موجب خسارت زیادی از جمله مرگ و میر احشام و کاهش ارزش دام می‌گردند. در اثر چرای مفرط و بی‌رویه‌ای که در کلیه نقاط کشور صورت می‌گیرد اکثر نباتات مفید فرصت تکثیر و ازدیاد نیافته و به تدریج از بین می‌روند و با از بین رفتن نباتات علوفه‌ای مفید گیاهان کم ارزش و سمی جانشین آنها می‌شوند و دامهای گرسنه به دلیل عدم دسترسی به علوفه‌های خوشخوراک از این گونه نباتات تغذیه می‌نمایند (۱). گیاهان سمی به تعداد و مقدار کم در ترکیب پوشش گیاهی در اغلب مراتع وجود دارند، ولی تعداد آنها در مراتع تخریب یافته به مراتب بیشتر از مراتع خوب است. سمتی این گونه گیاهان ممکن است با توجه به دوره رویش گیاه و یا فصل تغییر کند و یا به عبارت دیگر در موقعی از سال سمتی آنها کمتر شود. این موضوع بر اثر تغییرات شیمیایی در گیاه و با شیوه‌شیوه گیاه در اثر بارانهای پاییزی حاصل خواهد شد. البته بعضی از گیاهان سمی در تمام دوره سال سمتی خود را حفظ می‌نمایند (۲). برای نیل به اهدافی چون شناسایی گیاهان سمی، تعیین ترکیب‌های شیمیایی، نوع دام حساس و مدیریت آنها تحقیقی در مراتع بیلاقی شرق استان مازندران (مراع هزار جریب بهشهر) به وسعت تقریبی ۵۰/۰۰۰ هکتار که دارای اقلیم نیمه‌خشک و متأثر از اقلیم استانهای سمنان و گلستان می‌باشد صورت گرفته است.

مواد و روشها:

برای نیل به اهدافی چون انتخاب شیوه صحیح مدیریت گیاهان سمی در مراتع بیلاقی شرق استان مازندران (هزار جریب بهشهر) مطالعات زیر صورت گرفته است:

- ۱- جمع‌آوری و شناسایی گیاهان سمی منطقه و تفکیک آنها با استفاده از منابع مختلف علمی و دانش بومی دامداران منطقه.
- ۲- تفکیک تیپهای گیاهی منطقه بر اساس معیارهای فیزیونومیک-فلوریستیک و تعیین پراکنش گونه‌های سمی در هر یک از جوامع گیاهی.
- ۳- محاسبه درجه حضور گونه‌های سمی در هر یک از جوامع گیاهی با استفاده از معیارهای تاج پوشش، انبوهی و فراوانی.
- ۴- تعیین ترکیبهای سمی موجود در گیاهان با استفاده از منابع.
- ۵- تعیین نوع دام حساس به گیاه سمی و زمان استفاده از گیاهان سمی.

نتایج:

بر اساس بررسیهای بعمل آمده، هفت تیپ عمده گیاهان سمی با استفاده از روش فلوریستیک-فیزیونومیک بالغ بر ۵۱ گونه سمی از ۲۱ خانواده و ۴۲ جنس شناسایی و تفکیک گردیده است (جدول شماره ۱). تعداد هشت گونه از خانواده *Scrophulariaceae* شش گونه از خانواده *Labiateae* پنج گونه از خانواده *Ranunculaceae*، چهار گونه از خانواده *Compositae*، سه گونه از خانواده *Boraginaceae* و بقیه از خانواده‌های مختلف *Papaveraceae* دو گونه از خانواده *Papaveraceae* می‌باشند.

همچنین پس از تعیین پراکنش گیاهان سمی، تعدادی از مهمترین این گونه‌ها که پراکنش به نسبت زیادی داشتند عبارتند از:

Euphorbia cheiradenia, Geranium collinum, Astragalus gossypinus,
Cirsium arvense, Salvia aethiopis, Scrophularia strata.

بر اساس بررسیهای بعمل آمده عمدۀ ترکیبی‌ای شیمیابی موجود در گیاهان سمی منطقه از گروه آلالوئیدها، گلیکوزیدها، سابونیها، اسیدپروسیک و... بوده که در جداول شماره (۱) و (۲) مشخص شده‌اند.

جدول شماره (۱): فهرست گیاهان سمی و عامل سمیت‌زا در گیاهان منطقه بیلاقی شرق مازندران

ردیف	نام علمی گیاه	نام خانواده	نام فارسی	عامل سمیت
1	<i>Adonis flammea</i>	<i>Ranunculaceae</i>	چشم خروس	گلورکزیدآدنیدین
2	<i>Arctium lappa</i>	<i>Compositae</i>	باباً‌آدم	اینولین، گلورکزید آرکنین، اسیداولیک، گلورکزید‌پلاین، تانن، کولین
3	<i>Arenaria lineata</i>	<i>Caryophyllaceae</i>	مرجانی	کورمارین، گلورکزید ساپرتوکسین
4	<i>Atemisia absinthium</i>	<i>Compositae</i>	افسطین	گلورکزید آبسطین
5	<i>Astaragalus gossypinus</i>	<i>Leguminosae</i>	گون‌بهبادی	لوکوتین
6	<i>Chelidonium majus</i>	<i>Papaveraceae</i>	مامیران	آلکالوئنی کلیدونین، همولاکلیدونین، کلدریت‌رین، سانگیارین، پروتوبین
7	<i>Cichorium intybus</i>	<i>Compositae</i>	کاسنی	گلورکزید سیکورین، دریش‌آن، لاکرولین، انت‌بن و آرسنیک
8	<i>Colchicum kotschy</i>	<i>Liliaceae</i>	گل حسرت	آلکالوئید کلکسین
9	<i>Lolium perenne</i>	<i>Gramineae</i>	چجم‌دانمی	آلکالوئید توبلن، برلولین
10	<i>Hyoscyamus niger</i>	<i>Solanaceae</i>	بدرالبنج	هیوسایامین، اسکرپولامین، آترودین، هیوسی‌پیکرین
11	<i>Hypericum Perforatum</i>	<i>Hypericaceae</i>	گل راغی	گلورکزید هایپرین، هایپریتین، پزووده‌هایپرین، روتنین، کوئرستین
12	<i>Lathyrus sphaca</i>	<i>Leguminosae</i>	خواربی‌رنگ	آلکالوئید، اسیدفیتیک، باتانین، کولین، لاکتین
13	<i>Lathyrus sativus</i>	<i>Leguminosae</i>	خلر	آلکالوئید، اسیدفیتیک، باتانین، کولین، لاکتین
14	<i>Lathyrus palustris</i>	<i>Compositae</i>	خلر	آلکالوئید، اسیدفیتیک، باتانین، کولین، لاکتین
15	<i>Cirsium arvense</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	کنگر	آلکالوئیدفرار، یک گلورکزید تلخ
16	<i>Linaria genistifolia</i>	<i>Linaceae</i>	گیاه‌نوروزی	گلورکزیدلیسارین، لیسارزین، لیثاروسین، لیثاراگرین، صبح

ادامه جدول شماره (۱): فهرست گیاهان سمی و عامل سمیت‌زا در گیاهان

منطقه ییلاقی شرق مازندران

ردیف	نام علمی گیاه	نام خانواده	نام فارسی	عامل سمیت
17	<i>Linum album</i>	<i>Linaceae</i>	کانی	گلوكوزید، لیامارین (تیخم)، آرسنیک (گل)، فیتین، لیتین
18	<i>Papaver arméniacum</i>	<i>Papaveraceae</i>	خشخاش	الکالوئید، روتنولین، مورفین، فارکوتین، روژین
19	<i>Papaver lacreum</i>	<i>Papaveraceae</i>	خشخاش	الکالوئید، روندین، مورفین، فارکوتین، روژین
20	<i>Potentilla meyeri</i>	<i>Rosaceae</i>	پنجمبرگ چوبی	ثانین، توره‌مول
21	<i>Ranunculus sceleratus</i>	<i>Ranunculaceae</i>	الله‌آبدروی	آنثوئین
22	<i>Salvia aethiopis</i>	<i>Labiatae</i>	مریم گلی پشمalo	ساپونین، پیکر و سالوین، اسیدهای آلی، دیترپین، ثانین، رزین
23	<i>Salvia atropatana</i>	<i>Labiatae</i>	مریم گلی	ساپونین، پیکر و سالوین، اسیدهای آلی، دیترپین، ثانین، رزین
24	<i>Salvia reuterana</i>	<i>Labiatae</i>	مریم گلی	ساپونین، پیکر و سالوین، اسیدهای آلی، دیترپین، ثانین، رزین
25	<i>Salvia Staminea</i>	<i>Labiatae</i>	مریم گلی مازندرانی	ساپونین، پیکر و سالوین، اسیدهای آلی، دیترپین، ثانین، رزین
26	<i>Salvia verticillata</i>	<i>Labiatae</i>	مریم گلی بنفس	ساپونین، پیکر و سالوین، اسیدهای آلی، دیترپین، ثانین، رزین
27	<i>Scrophularia striata</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	کل میمونی موهی	اصلانی، مواد ریشه‌ای، عن ریشه آند الکالوئید، سمی وجود دارد
28	<i>Scrophularia pruinosa</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	کل میمونی سازوین	گلوكوزید
29	<i>Scneeo vernalis</i>	<i>Compositae</i>	قادچیهار	سپرین، ستمین، اینتوین، الکالوئید <i>Jacodine Jacobiniae</i>
30	<i>Stellaria media</i>	<i>Caryophyllaceae</i>	دانه‌قاری	ساپونین
31	<i>Thlaspi hastulatum</i>	<i>Cruciferae</i>	کیسه‌چوپان	گلوكوزید سین‌گروزید، لیتین، مایروزیتاز
32	<i>Veronica persia</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	سیزاب	گلوكوزید، ثانین
33	<i>Veronica kurdica</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	سیزاب‌کردی	گلوكوزید، ثانین
34	<i>Veronica orientalis</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	سیزاب‌شرقی	گلوكوزید، ثانین
35	<i>Veronica polita</i>	<i>Scrophulariaceae</i>	سیزاب	الکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره
36	<i>Allium akaka</i>	<i>Liliaceae</i>	والک	الکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره

ادامه جدول شماره (۱): فهرست گیاهان سمی و عامل سمیت‌زا در گیاهان

منطقه بیلاقی شرق مازندران

ردیف	نام علمی گیاه	نام خانواده	نام فارسی	عامل سمیت
37	<i>Allium capitellatum</i>	Liliaceae	پیازرسان	آلکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره
38	<i>Allium derderianum</i>	Liliaceae	والکرچک	آلکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره
39	<i>Allium minutiflorum</i>	Liliaceae	پیاز گل‌ریز	آلکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره
40	<i>Allium paradoxum</i>	Liliaceae	پیازنگولای	آلکالوئید، سولفور، اسانس سولفوره
41	<i>Delphinium aquilegifolia</i>	Ranunculaceae	زبان‌پیش‌قما	آلکالوئید آجalonin، آجاقرین، آجاسوئیدین
42	<i>Delphinium tuberosum</i>	Ranunculaceae	زان‌خده‌دار	دلفینین، دلفی‌ترین، استافیراگرین
43	<i>Digitalis nevrosa</i>	Scrophulariaceae	گل انگشتانه	گلوکرید دیجتالین
44	<i>Equisetum arvense</i>	Equisetaceae	دم اسب	اکسالیک، مالیک و آکونیتیک، وزسن، ساپونین، آکونیستین
45	<i>Erodium cicutarium</i>	Geraniaceae	—	کافئین، اسید تائیک، هیستامین، پورترسین، تیرامین، اسیدوسوکسینیک، اسید گالیک
46	<i>Euphorbia cheiradenia</i>	Euphorbiaceae	فرپیون	فتیروتوکسین، گلوکرید سیانوژن، ساپونین، فازین
47	<i>Fumaria vallantii</i>	Fumariaceae	شاه‌تره	ثانفن، اسید‌غماریک، فومارین
48	<i>Galium verum</i>	Rubiaceae	شیرپنیر	گلوکرید پرولوزید، گلوکوزید پریمو-دوزید روپیارین
49	<i>Geranium collinum</i>	Geraniaceae	شمعدانی وحشی	ماه تلخ زرایین، اسید الاجیک
50	<i>Geranium pyreniacum</i>	Geraniaceae	شمعدانی وحشی	ماه تلخ زرایین، اسید الاجیک
51	<i>Geranium Rotundifolium</i>	Geraniaceae	شمعدانی وحشی	ماه تلخ زرایین، اسید الاجیک
52	<i>Geranium tuberosum</i>	Geraniaceae	شمعدانی وحشی	ماه تلخ زرایین، اسید الاجیک

جدول شماره (۲): ترکیب‌های شیمیایی موجود در گیاهان منطقه بر اساس خانواده و جنس گیاهی

ردیف	عوامل مسمومیت‌زا	نام جنس و خانواده گیاهی
1	آلکالوئید	<i>PaPaveraceae, Ranunculaceae, Labiatae . Leguminosae, Solanaceae</i>
2	گلوکزید	<i>Gramineae, Scrophulariaceae. Rasaceae, Cruiferae</i>
3	سابونین	<i>Equisetum, Labiatae , Caryophyllaceae</i>
4	اسیدهای آلی	<i>Pteris, Rumex, Lichen, Fuger</i>
5	روغنهای قابل حل در اتر	<i>Umbelliferae, Compositae</i>
6	ترکیبات رزینی	<i>Umbelliferae</i>
7	فیتوتوکسن	<i>Leguminosae, Adonis, Euphorbia</i>
8	اسیدسیانورژنتیک	<i>Leguminosae, Euphorbia, Lolium, Rosaceae, Linum</i>
9	اسیدپروپیک (تولید شده دراثر سرما، گرمای، رطوبت)	<i>Boraginaceae, Rosaceae, Unmbelliferae. Labiatae, Compositae. Leguminosae, Gramineae</i>
10	تولید سم در مقابل نور	<i>Hypericum perforatum, Polygonum, Medicago, Trifolium</i>

بحث و نتیجه‌گیری:

گیاهان سمی به تعداد و مقدار کم در اغلب مراتع در ترکیب‌های پوشش گیاهی وجود دارند، ولی تعداد آنها در مراتع تخریب یافته به مراتب بیشتر از مراتع خوب است. گیاهان سمی از لحاظ خسارتی که به دام وارد می‌نمایند و همچنین از لحاظ اینکه با گیاهان مرتعی رقابت می‌نمایند مورد توجه بوده و در پاره‌ای موارد مبارزه با آنها الزامی است. برای از بین بردن گیاهان سمی می‌توان با توجه به نوع اقلیم و نوع پوشش گیاهی موجود در منطقه به روش‌های مکانیکی، شیمیایی و بیولوژیکی مبارزه نمود.

بخش عمده تلفات دامی به وسیله گیاهان سمی ناشی از اشتباہات مدیریت می باشد (الف وادلسون، ۱۹۸۷). مدیریت و تصمیم‌گیری صحیح مرتعی مستلزم داشتن اطلاعات و آگاهی کافی در مورد گیاهان سمی و نوع سوم آنها می باشد (میکروولی کوک، ۱۹۸۷، الفزوشارپ، ۱۹۸۷) (۳).

اطلاعات لازم برای جلوگیری یا محدود کردن مسمومیتهای دام شامل شناسایی گیاهان سمی موجود، خوشخوراکی نسبی آنها، اثرات سوم آنها بر روی دام، و روند تغییرات فصلی در میزان این سوم می باشد (۳). تکنیکهای کلی مدیریت به منظور کاهش تلفات دامها در اثر مسمومیت ناشی از چرای گیاهان سمی شامل موارد زیر می باشد:

۱- برخی از گیاهان خانواده *Labiatae*, *Compositae*, *Leguminosae*, *Gramineae* با تحت تأثیر قرار گرفتن عوامل محیطی مانند سرمای ناگهانی، افزایش گرما و رطوبت زیاد موجب اختلال در رشد طبیعی می شوند. در این صورت تولید اسید پروسیک می کنند که در آن مرحله برای دام سمی می باشند، ولی پس از سپری شدن شرایط محیطی به تدریج سمیت آنها از بین می روند (۳).

۲- چرای دام در مناطقی که شدیداً توسط دام چرا شده و به دلیل وجود گیاهان سمی جلوگیری و یا کم شود (۱).

۳- در مراتع بهاره تا رشد کامل گیاهان مرتعی از ورود دام جلوگیری شود. چون اگر قبل از رشد گیاهان مرتعی، دام وارد مرتع شود به اجبار از گیاهان سمی زودرس استفاده خواهد کرد (۴).

۴- نمک همیشه در اختیار دام گذاشته شود. کمبود نمک و یا عناصر دیگر از قبیل فسفر باعث ایجاد اشتهای غیرعادی دام در خوردن گیاهان سمی خواهد شد (۲).

- ۵- وقتی که دام مدتی با علوفه خشک تعلیف شده و یا پس از جا به جایی از محلی به محل دیگر قبل از اینکه دام با علوفه دستی تعلیف و سیر نگردد، نباید به مرتع راه داده شود (۵).
- ۶- جلوگیری از ورود دامهای گرسنه به چراگاههای دارای گیاهان سمی، زیرا دام در هنگام گرسنگی شدید قدرت انتخاب طبیعی خود را از دست می‌دهد (۳).
- ۷- انتخاب دامهایی که از گیاهان سمی استفاده کرده و یا در مقابل سوم گیاهی مقاومت بیشتری دارند برای مثال اگزالات در گاو و گوسفند مسمومیت ایجاد می‌کند ولی گاو به طور معمول از گیاهان دارای این ترکیب (نظیر هالوژتون) اجتناب کرده و در نتیجه مسموم نخواهد شد.
- ۸- برنامه‌ریزی چرا باید منطبق با زمانی باشد که با توجه به مرحله رشد گیاهان سمی، میزان ترکیب‌های سمی آنها در حداقل خود باشد (۳).
- ۹- در شرایطی که میزان سوم گیاهی در مرحله خاصی از رشد زیاد باشد، ولی همان گونه گیاهی در سایر مراحل رشد خوشخوراک می‌باشد، بهتر است نوعی چرای تناوبی را بین مناطق الوده به گیاهان سمی و مناطق عاری از آنها به اجرا درآورد (۳).
- ۱۰- باید توجه داشت که در هنگام بروز شرایط محیطی غیرعادی نظیر خشکسالی، یخ‌بندانهای خارج از فصل، بارانهای تابستانه و یا برف و باران خارج از موعد، تحرک دام محدود شده و انتخاب رژیم غذایی تغییر یابد. برای مثال مشاهده شده است که گاو بعد از ریزش بارانهای شدید و سرد شدن هوا، ناآگاهانه از گیاهان سمی تغذیه می‌کند (فیستر و همکاران، ۱۹۸۸) (۳).

- ۱۱- عرضه آب آشامیدنی کافی نیز دا کاهش مسمومیتهای دامی مؤثر می‌باشد. زمانی که منابع آب محدود می‌باشند، مصرف علوفه به وسیله دامها معمولاً کاهش می‌یابد. هنگامی که آب در اختیار دام قرار گیرد، گرسنگی که در زمان عدم چرا بوجود آمده سبب چرای بی‌رویه و غیرانتخابی دام شده و خطر مصرف گیاهان سمی افزایش می‌یابد.

برای مثال تلفات گوسفند در اثر مصرف هالوژتون بیشتر در چین شرایطی روی می‌دهد (جیمز و همکاران، ۱۹۷۰).^(۳)

۱۲- از نباتاتی که در تمام مراحل رشد و نمو خود خاصیت سمی دارند می‌توان گل حسرت یا سورنجان *Colchicum sp.*، دماسب *Equisetum arvense* و فرفیون *Euphorbia* را نام برد و برخی از نباتات در مرحله سبزبودن خاصیت سمی دارند مانند اوناع آلاله‌ها *Ranunculus spp.*^(۱).

۱۳- زبان پس‌قفا *Delphinium spp.* یکی دیگر از نباتاتی است که برای گاو بیشتر تولید مسمومیت می‌نماید تا گوسفند و اگر چنانچه گاو یک تا سه درصد وزن خود را از گیاه تغذیه نماید مسمومیت حتمی است.^(۶)

منابع:

- ۱- کریمی، هادی. ۱۳۶۹. مرتعداری. انتشارات دانشگاه تهران شماره ۱۳۲۷. ۴۰۸ صفحه.
- ۲- مقدم، محمدرضا. ۱۳۷۷. مرتع و مرتعداری. انتشارات دانشگاه تهران شماره ۲۳۷۰. ۴۷۰ صفحه.
- ۳- کوچکی، عوض و همکاران. ۱۳۷۲. مدیریت چرا در مرتع. انتشارات نشر مشهد. ۴۸۰ صفحه.
- ۴- مصدقی، منصور. ۱۳۷۴. مرتعداری در ایران. انتشارات دانشگاه امام رضا (ع).
- ۵- کردوانی، پرویز. ۱۳۷۱. مرتع، مسائل و راه حل‌های آن در ایران (از دیدگاه جغرافیا). شماره ۲۱۱۹، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۶- شماع، محمود و ساعدی، هوشنگ. ۱۳۷۰. گیاهان سمی و تاثیر مسمومیت آنها در حیوانات. انتشارات دانشگاه تهران.

مقالات اولین همایش ملی تحقیقات مدیریت دام و مرتع

دام

